

Teofil Siudy

Komentarz do Aktu zawierzenia Matce Bożej w roku 2016

Salvatoris Mater 18/1/4, 565-567

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ciu, a nienaruszony skarb wiary przekazać nadchodzącym pokoleniom. Niech będzie on odpowiedzią na Twoją matczyną miłość do naszego Narodu. Niech w Twoim Niepokalanym Sercu na nowo odsłoni się dla wszystkich światło zbawczej nadziei. Amen.

(www.ptm.rel.pl)

Ks. dr Teofil Siudy

Komentarz do Aktu zawierzenia Matce Bożej w roku 2016

Na polskiej drodze maryjnej pojawia się kolejny *Akt zawierzenia Matce Bożej*. Okazję do potwierdzenia naszego narodowego „przymierza z Maryją” stanowi tym razem 1050. rocznica Chrztu Polski. Podobnie, jak przed pięćdziesięciu laty w Roku milenijnym, tak i teraz chodzi o zabezpieczenie naszego narodowego chrześcijańskiego dziedzictwa w dłoniach Dziewicy Maryi – Matki Chrystusa i naszej Matki i Królowej. Ona bowiem, jak świadczą o tym wieki naszej historii, stanowi dla nas „przedziwną pomoc i obronę”.

Obecny *Akt zawierzenia Matce Bożej* odwołuje się, wzorem poprzednich aktów, do macierzyńskiej troski Matki Chrystusa o nasz chrześcijański Naród i każdego z synów i córek polskiej ziemi. Podobnie też, jak poprzednie *Akty zawierzenia Matce Bożej*, a zwłaszcza *Milenijny Akt Oddania, Akt zawierzenia z okazji 1050. rocznicy Chrztu Polski* zakorzenia się w modlitwie uwielbienia i wdzięczności dla Boga w Trójcy Świętej Jedynego – Dawcy nadprzyrodzonego życia łaski w sakramencie Chrztu Świętego.

Aby zabezpieczyć ten chrzcielny dar łaski w każdym z nas i w życiu całego Narodu, a także powodować jego ustawiczny rozwój i owocowanie, odwołujemy się i tym razem, jako chrześcijański Naród, do orędownictwa Niepokalanej Dziewicy. Czynimy tak dlatego, że to właśnie Dziewica Maryja „pełna łaski”, odpowiadająca Bogu swoim „tak” nazaretańskiego zawierzenia, może być dla nas najdoskonalszym wzorem na drogach naszej chrześcijańskiej odpowiedzi wierności Bogu. Z drugiej strony, z woli swojego Syna, Matka Jezusa poprzez swoje macierzyńskie pośrednictwo pragnie nam pomagać w naśladowaniu Jej życia służby Bogu i ludziom, Jej przykładu wiary, nadziei i miłości. W tym właśnie duchu odczytujemy Jezusowy testament z Kalwarii skierowany w osobie

apostoła Jana do każdego z nas: „Oto Matka twoja” (J 19, 27), a także ewangelijną perykopę Kany Galilejskiej z wezwaniem Matki Jezusa skierowanym do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek [Syn mój] wam powie” (J 2, 5).

Odpowiedzialność za zabezpieczenie tego chrzcielnego dziedzictwa naszego Narodu spoczywa w pierwszym rzędzie na Pasterzach Kościoła. Stąd też właśnie polscy Biskupi – podobnie jak to było w *Milenijnym Akcie Oddania* – stanowią podmiot tego obecnego Aktu zawierzenia. To nasi Pasterze oddają Maryi w „wieczystą macierzyńską niewolę miłości wszystkie dzieci ochrzczonego Narodu i wszystko, co Polskę stanowi”. A oddanie to, podobnie jak to sprzed pięćdziesięciu laty, ma na celu „wolność Kościoła w świecie i naszej Ojczyźnie i rozszerzenie się Królestwa Chrystusowego na ziemi”.

Akt naszego synowskiego zawierzenia Matce Jezusa i naszej Matce, jako otwarcie naszego życia na macierzyńską obecność Maryi w misterium Kościoła i przyjęcie tej Jej obecności wzoru i pomocy, staje się dla nas zobowiązaniem, stawia przed nami konkretne zadania. Podkreślił to przed laty, w swoim komentarzu teologiczno-duszpasterskim do *Milenijnego Aktu Oddania*, arcybiskup Karol Wojtyła. Ówczesny metropolita krakowski pisał: Akt ten „stanowi wyraz gotowości spełniania woli Bożej. «Stawiamy» na Bożą ekonomię, na Matkę łaski Bożej – ale ze swej strony chcemy dać wszystko... Akt ten stanowi pewną mobilizację duchowych sił ludzkich”. Dodajmy, że to „wszystko” ostatecznie zawiera się w zobowiązaniach jakie płyną z sakramentu Chrztu Świętego, stanowi naszą odpowiedź na chrzcielny dar łaski Bożego synostwa. W tym kontekście należy podkreślić formacyjny charakter Aktu naszego zawierzenia Matce Bożej, wskazując na potrzebę uczenia się Jezusowej Ewangelii, stylu chrześcijańskiego życia w „szkole Maryi”. Ta, której po synowsku zawierzamy nasze życie, zaprasza nas i prowadzi do swojej szkoły Matki, gdzie pragnie nas uczyć właściwej odpowiedzi na wolę Boga i udziału w realizacji Jego zbawczych planów. Wynika z tego wyraźnie, że Akt zawierzenia Matce Bożej nie zwalnia nas od podejmowania obowiązków chrześcijańskiego życia, wprost przeciwnie – uzdalnia nas i pomaga do tym właściwszego ich podjęcia i lepszego, owocniejszego wypełniania.

Akt zawierzenia Matce Bożej, posiadając swój charakterystyczny wymiar indywidualny i jednostkowy, jako że jest wprowadzeniem Maryi w to wszystko, co stanowi własne, osobiste życie wewnętrzne, ludzkie i chrześcijańskie «ja» (por. *Redemptoris Mater*, nr 45), ma oczywiście, jak to już zostało wcześniej zaznaczone, swój wymiar społeczny, naro-

dowy i eklezjalny. W szczególny sposób wskazują na to zawarte w *Akcie* słowa o naszym pragnieniu kształtowania dojrzałych w wierze wspólnot kościelnych – naszych rodzin i parafii, do czego zachęcał nas tak często Święty Jan Paweł II. Możemy skutecznie zrealizować to pragnienie właśnie na drodze zawierzenia Tej, która jest Matką Kościoła i Królową Polski. W tym kontekście w obecnym *Akcie* zawierzenia podkreślona została odpowiedzialność za głoszenie ewangelii, przykładem życia zakorzenionego w Chrystusie, katolików świeckich. Wskazuje się tutaj także na sprawę budowania pokoju w środowisku Ojczyzny i w całym świecie, jak również na potrzebę dążenia do powszechnej komunii, nie tylko między ludźmi, ale również między wszystkimi stworzeniami świata.

W naszym obecnym *Akcie zawierzenia Matce Bożej* odwołujemy się do doświadczenia skuteczności synowskiego zawierzenia Maryi w życiu wielkich Pasterzy Kościoła i Narodu – Świętego Jana Pawła II i Sługi Bożego Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Pragniemy tym samym, aby ten kolejny akt naszego polskiego zawierzenia Matce Bożej wpisał się niejako i dokonał w duchu ich bezgranicznego zawierzenia Bogu przez Maryję. W ten właśnie sposób, podejmując w naszym *Akcie* zawierzenia nasze chrześcijańskie zobowiązania i realizując je z pełnym zaangażowaniem, wyrazimy wdzięczność Bogu za dar Chrztu Świętego jaki otrzymał nasz Naród przed 1050 laty.

(www.ptm.rel.pl)

Wydarzenie fatimskie sto lat później.

Historia, przesłanie i aktualność

24. Międzynarodowy Kongres Mariologiczno-Maryjny

Fatima, 6-11 września 2016 roku

24. Międzynarodowy Kongres Mariologiczno-Maryjny, który odbył się w dniach 6-11 września 2016 roku pod hasłem „Wydarzenie fatimskie sto lat później. Historia, przesłanie i aktualność”, wpisał się w inicjatywy organizowane przez Sanktuarium w Fatimie w celu uczczenia stulecia objawień fatimskich.

Cel Kongresu, w którym wzięli udział miłośnicy mariologii i naukowcy pochodzący z różnych części świata, był w wysokim stopniu naukowy. Z jednej strony zostały zaprezentowane i poddane dyskusji wyniki dokładnych, krytycznych i zaktualizowanych badań nad dokumentacją dotyczącą historii wydarzenia mariofanicznego, które miało miej-